

Sygn. akt *XVII AmE 116/15*

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 kwietnia 2018 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie, XVII Wydział Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów
w składzie:

Przewodniczący –	<i>SSO Małgorzata Perdion-Kalicka</i>
Protokolant –	protokolant Joanna Nande

po rozpoznaniu 5 kwietnia 2018 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z odwołania **P. Z.**

przeciwko **Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki**

z udziałem zainteresowanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w G.

o kontynuowanie postępowania administracyjnego

na skutek odwołania P. Z. od decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki
z 29 lipca 2015 r. nr (...)

1. oddała odwołanie,
2. zasądza od P. Z. na rzecz (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w G. kwotę 360 zł (trzysta sześćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

SSO Małgorzata Perdion-Kalicka

Sygnatura akt: XVII AmE 116/15

UZASADNIENIE

Decyzją z 29 lipca 2015 r. nr (...) Prezes Urzędu Regulacji Energetyki na podstawie przepisu art. 105 §1 i art. 104 ustawy z 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r., poz. 267 z późn. zm.), w związku z przepisem art. 8 ust. 1 oraz art. 30 ust. 1 ustawy z 10 kwietnia 1997 – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2012 r., poz. 1059 z późn. zm.) postanowił z urzędu umorzyć postępowanie administracyjne, wszczęte z wniosku P. Z., w sprawie rozstrzygnięcia sporu dotyczącego odmowy zawarcia przez (...) Spółkę Akcyjną z siedzibą w G. z wnioskodawcą umowy kompleksowej na dostawę energii elektrycznej, do obiektu położonego w miejscowości T., przy ul. (...).

Prezes URE ustalił, że pomiędzy Powodem a (...) S.A. została zawarta umowa kompleksowa z 13 grudnia 2011 r. nr (...) na dostawę energii elektrycznej do obiektu w miejscowości T. przy ul. (...) na czas nieokreślony. Sprzedawca wypowiedział tę umowę, powołując się na występujące zadłużenie, a dostawy energii elektrycznej zostały wstrzymane. Powód zaskarżył wstrzymanie dostaw i w toku postępowania administracyjnego, na podstawie

postanowienia Prezesa URE z 18 kwietnia 2013 r., dostawy energii zostały wznowione. Postępowanie zakończone zostało ostateczną decyzją z 4 czerwca 2013 r. Ponieważ dostarczanie energii następowało również po zakończeniu postępowania administracyjnego w ocenie (...) konkludentnie została zawarta nowa umowa kompleksowa. W celu jej sformalizowania kilkakrotnie przesyłano do powoda jednostronnie podpisany projekt umowy, który powód zwracał, odmawiając jego podpisania.

Odwołaniem z 14 sierpnia 2018 r. P. Z. zaskarżył w całości powyższą decyzję, domagając się jej uchylecia i zasądzenia na jego rzecz kosztów procesu. Ewentualnie wnosił o zmianę zaskarżonej decyzji i zobowiązanie (...) S.A. do zawarcia ze skarżącym umowy kompleksowej na dostawę energii elektrycznej na piśmie. Powód zarzucił naruszenie art. 8 ust. 1 ustawy z 10 kwietnia 1997 r. Prawo energetyczne (dalej: p.e.), poprzez przyjęcie, że w sprawie brak substratu sporu; naruszenie art. 5 w zw. z art. 7 p.e. poprzez przyjęcie, że pomiędzy odwołującym się a (...) S.A. istnieje umowa kompleksowa na dostawę energii zawarta w sposób dorozumiany, błędne zaakceptowanie przez Prezesa URE faktu, że każda ze stron wywodzi swe zobowiązanie z innego tytułu prawnego; naruszenie art. 7 w zw. z art. 77 KPA poprzez dokonanie błędnych ustaleń faktycznych, naruszenie art. 105 §1 KPA, poprzez błędne zastosowanie, w sytuacji gdy postępowanie w sprawie nie stało się bezprzedmiotowe.

W odpowiedzi na odwołanie Prezes Urzędu Regulacji Energetyki wnosił o oddalenie odwołania.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Powód prowadził działalność gospodarczą pod firmą (...) P. Z. z siedzibą w T.. W ramach tejże działalności gospodarczej zawarł z (...) Spółką Akcyjną z siedzibą w G., umowę kompleksową nr (...) na zakup i odbiór energii elektrycznej do nieruchomości powoda w T. przy ul. (...) (dowód umowa k. 99a akt admin.).

Umowa kompleksowa ze względu na brak płatności została wypowiedziana przez zainteresowanego ze skutkiem na 23 listopada 2012r. (powód kwestionuje skuteczność tego wypowiedzenia).

Z uwagi na wypowiedzenia umowy, w okresie od 5 września 2012 r. do 24 kwietnia 2013 r. nastąpiło wstrzymanie dostaw energii elektrycznej do posesji powoda

W toku postępowania administracyjnego zainicjowanego przez powoda, w którym domagał się od Prezesa URE uznania, że wstrzymanie dostaw energii było nieuzasadnione, Prezes URE wydał postanowienie z 18 kwietnia 2013 r., mocą którego zainteresowany wznowił dostawy energii do nieruchomości powoda i nadal dostarcza energię powodowi na dotychczasowych warunkach.

(...) S.A. kierowała do powoda pocztą oraz kurierem w dniach 14/04/2015 r. oraz 11/05/2015 r. w dniu 22/04/2015 r. ofertę zawarcia umowy kompleksowej na piśmie, przesyłając mu w tym celu dwa podpisane przez siebie egzemplarze umowy kompleksowej (k. 89 i 90 akt admin.). Informowała także pismem z 08/04/2015 r. o możliwości zawarcia umowy pisemnej w punkcie obsługi klienta przedsiębiorstwa zainteresowanego (k.32 akt adm).

P. Z. nie zwrócił się do (...)o zawarcie umowy kompleksowej, a przesyłane mu egzemplarze projektów umowy były zwracane do nadawcy bez ich podpisania.

Pomiędzy stronami bezsporne było, że zainteresowany od daty decyzji Prezesa URE z 18 kwietnia 2013 r. dostarcza powodowi energię elektryczną do obiektu przy ul. (...) w miejscowości T.. Powód zaś zasadniczo płaci za dostarczoną energię, chociaż na dzień 18 maja 2015 r. posiadał zadłużenie względem zainteresowanego na łączną kwotę (...) zł (k. 19-46, 50-94, 109 akt admin.).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy administracyjnej oraz aktach sądowych, których mocy dowodowej nie podważały strony i Sąd nie znalazł podstaw aby odmówić im wiarygodności.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Odwołanie nie zasługiwało na uwzględnienie.

W myśl art. 23 ust. 1 oraz ust. 2 pkt 12 p.e. Prezes URE reguluje działalność przedsiębiorstw energetycznych zgodnie z ustawą i polityką energetyczną państwa, zmierzając do równoważenia interesów przedsiębiorstw energetycznych i odbiorców paliw i energii. Do zakresu działania Prezesa URE należy rozstrzyganie sporów w zakresie określonym w art. 8 ust. 1 p.e. t.j. w sprawach spornych, dotyczących odmowy zawarcia umowy o przyłączenie do sieci, umowy sprzedaży, umowy o świadczenie usług przesyłania lub dystrybucji paliw lub energii, oraz w przypadku nieuzasadnionego wstrzymania dostarczania paliw gazowych lub energii

Powyższy przepis określa w sposób jednoznaczny zakres uprawnień Prezesa URE. Nie można przy tym interpretować go rozszerzająco jak chce tego powód. Skoro więc przepis stanowi, że kompetencje Prezesa URE dotyczą rozstrzygnięcia sporu o „odmowę zawarcia umowy” to nie mieści się w tym zakresie ustalenie skuteczności wypowiedzenia umowy łączącej odbiorcę energii z przedsiębiorstwem energetycznym, czy też inne sytuacje, gdy nie zaistniała odmowa zawarcia umowy.

W świetle treści art. 23 ust. 2 pkt 12 p.e. w zw. z art. 8 ust. 1 p.e. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki nie jest więc władny rozstrzygnąć sporu istniejącego między powodem a zainteresowanymi, skoro nie chodzi w nim o odmowę zawarcia umowy, o jakiej mowa w art. 8 ust. 1 przedmiotowej ustawy (tak: wyrok SA Warszawa z 21 lipca 2016 r. sygn. akt VI ACa 453/15). Oczywiście jest przy tym, że odmowa zawarcia umowy, o jakiej mowa w art. 8 ust 1 p.e., musi zaistnieć po stronie przedsiębiorstwa świadczącego usługi dostawy energii a nie po stronie odbiorcy.

Z dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy jednoznacznie wynika, że zainteresowany nie tylko nie odmawiał zawarcia z powodem umowy ale też wielokrotnie usiłował doprowadzić do jej podpisania. Okolicznościom tym powód nie zaprzecza. Z akt sprawy wynika, że w istocie to właśnie powód nie był zainteresowany pisemnym uregulowaniem stosunków faktycznych pomiędzy stronami, odmawiając przyjęcia przesyłanych dokumentów czy też skorzystania z możliwości zawarcia umowy w punkcie obsługi klienta. Przy czym należy zwrócić uwagę, że powód nie kwestionował też warunków zaoferowanej mu przez przedsiębiorstwo umowy kompleksowej.

Umowa kompleksowa w rozumieniu art. 3 pkt 30 oraz art. 5 ust. 3 p.e. dotyczy usługi świadczonej na podstawie jednej umowy zawierającej postanowienia umowy sprzedaży i umowy o świadczenie usługi przesyłania lub dystrybucji paliw gazowych, lub energii albo umowy sprzedaży i usługi przesyłania lub dystrybucji paliw gazowych i umowy o świadczenie usługi magazynowania paliw gazowych. W przypadku energii elektrycznej, usługa świadczona na podstawie umowy kompleksowej, to usługa polegająca na dostarczaniu energii na podstawie jednej cywilnoprawnej umowy zawartej pomiędzy przedsiębiorstwem energetycznym a odbiorcą energii. Usługę kompleksową może świadczyć każdy sprzedawca energii, sprzedawca z urzędu natomiast jest zobligowany ją świadczyć.

Zatem, skoro nie mamy do czynienia z odmową zawarcia umowy – a jak wskazuje materiał dowodowy obie strony uważają, że wiąże je umowa, sporne jest tylko która i ewentualnie jakie są jej szczegółowe warunki (umowa z 2011 czy umowa z 2013), to zdaniem Sądu stronom w razie dalszego sporu pozostaje jedynie droga sądowego ustalenia jej treści (art. 198 k.p.c.). Nie mieści się to jednak w kompetencjach organu administracyjnego jakim jest Prezes URE ani też szczególnego sądu powszechnego jakim jest SOKiK, który rozpoznaje jedynie odwołania od decyzji administracyjnych. Na marginesie należy jednak zaznaczyć, że najbardziej pożądaną społecznie i prawnie byłaby sytuacja, gdyby strony dobrowolnie sformalizowały łączącą je umowę i w formie pisemnej złożyły zgodne oświadczenia woli dotyczące warunków sprzedaży energii elektrycznej.

Jedynie tylko w celu edukacyjnym, Sąd wskazuje stronie powodowej, że dla zawarcia umowy per facta concludentia (przez fakty dokonane) nie ma znaczenia odesłanie przez powoda niepodpisanej a zaoferowanej mu przez przedsiębiorstwo energetyczne umowy. Do zawarcia umowy w sytuacji, którą reguluje art. 60 k.c. dochodzi wówczas, gdy faktyczne zachowania stron wskazują, na wolę zawarcia umowy o określonej treści. W sytuacji dostarczania powodowi energii elektrycznej przez zainteresowanego i odbierania jej przez powoda, a także regulowania za nią

należności, mamy do czynienia właśnie z dorozumianą wolą obu stron tego stosunku prawnego o charakterze ciągłym – trwania w nim, na warunkach odpowiadających faktycznemu wykonywaniu tej umowy.

Mając na uwadze powyższe Sąd doszedł do przekonania, że w sprawie administracyjnej wszczętej wnioskiem powoda przed Prezesem URE zachodziła bezprzedmiotowość postępowania administracyjnego, o jakiej mowa w art. 105 § 1 kpa.

Zasadniczo uważa się, że bezprzedmiotowość postępowania administracyjnego oznacza brak któregoś z elementów stosunku materialnoprawnego skutkującego tym, iż nie można załatwić sprawy przez rozstrzygnięcie jej co do istoty (np. wyrok NSA z dnia 21 września 2010 r., II OSK 1393/09). Oznacza to także, że postępowanie administracyjne staje się bezprzedmiotowe w rozumieniu art. 105 § 1 k.p.a. wtedy gdy w świetle prawa materialnego i ustalonego stanu faktycznego brak jest sprawy administracyjnej, która może być załatwiona decyzją (wyrok SN z dnia 20 stycznia 2011 r. sygn. akt. III SK 20/10).

W niniejszej sprawie były podstawy do umorzenia postępowania administracyjnego zakończonego zaskarżoną decyzją, ponieważ nie istniała sprawa administracyjna do której władczego rozstrzygnięcia byłby ustawowo upoważniony organ administracji publicznej jakim jest Prezes URE.

Z tych względów Sąd Okręgowy Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów oddalił odwołanie powoda na podstawie art. 479⁵³ § 1 k.p.c. uznając, że nie ma podstaw do jego uwzględnienia.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c., uznając iż wobec oddalenia odwołania strona powodowa przegrała sprawę i powinna ponieść koszty procesu strony przeciwnej – tu zainteresowanego, niezbędne do celowej obrony w toku postępowania sądowego. W tym wypadku były to jedynie koszty zastępstwa procesowego, których wysokość została ustalona na podstawie w § 14 ust. 3 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu, obowiązującego w dacie wniesienia odwołania (Dz. U. z 2002 r. Nr 163, poz. 1349 ze zm.).

SSO Małgorzata Perdion – Kalicka